

Lovforslaget, men kun 35 pCt. efter Folketingets Vedtagelse. Ved denne Forandring er der imidlertid tilvejebragt lidt mindre heldige Forhold. Jeg finder det ikke rigtigt at opholde Tingets Tid med nærmere at paavise dette ved Eksempler, da hele Udvalget er enigt, og Finansministeren kan modtage Ændringsforslagene, men der kan opstaa mindre heldige Forhold ved, at disse Procentsatser ikke er ens; og de er jo ogsaa lidt stramme. Vi er derfor i Landstingets Udvalg blevet enige om, at der alle Vegne, baade i § 2 og det ene Sted i § 4, hvor der nu staar 50, skal foretages en Ændring af Tallet til 35. Saa bliver der paa ny Overensstemmelse i Forholdene, som der var, da Lovforslaget blev fremsat, og Straffen bliver en lille Smule rimeligere, men dog haard nok til at virke efter sin Hensigt. Jeg skal anbefale de to Ændringsforslag, Nr. 2 til § 2 og Nr. 3 til § 4, til det høje Tings Velvillie.

Piper: Til dette Lovforslag har det Mindretal, hvortil jeg hører, stillet 3 Ændringsforslag, Nr. 1, 4 og 5. Ændringsforslagene Nr. 1 og 4 knytter sig nøje til hinanden. De angaar den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 1 om, at enhver, der har været ansat til at svare Formueskat til Staten i Henhold til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 af en Formue paa over 6,000 Kr., skal gøre Selvangivelse. Dette Skel er efter vor Formening urigtigt; vi mener, at man meget vel kan paalægge alle, der har været ansatte til Formueskat i det paagældende Aar, at gøre Selvangivelse. Vi forstaar ikke, hvorfor man gør denne Undtagelse; thi det kan meget let ske, at en, der ikke er blevet ansat til en Formue paa over 6,000 Kr. i det sidst afvigte Aar, dog har haft en meget betydelig større Indtægt eller paa anden Maade er kommet i Besiddelse af en større Formue, saaledes at Spørgsmaalet virkelig kan have skatte-teknisk Betydning. Vi har derfor stillet dette Ændringsforslag om, at den nævnte Begrænsning gaar ud, og at alle, der er ansatte til Formueskat i det foregaaende Aar, skal være underkastede den samme Regel.

Dernæst har vi stillet Ændringsforslag Nr. 5 om, at § 7 skal udgaa. § 7 indeholder en Bestemmelse om, at saafremt Landsoverskatteraadet maatte ønske at gøre en af et Skatteraad foretagen Formueansættelse af en skattepligtig, der ikke har gjort Selvangivelse med Hensyn til Formue, til Genstand for yderligere Un-

dersøgelse og Prøvelse, kan Raadet fremtvinge Angivelse af Formuen fra den paagældende ved Paalæg af Dagbøde, der kan inddrives ved Udpantning. Landsoverskatteraadet er maaske i sin Tid nærmest indført paa Foranledning af det Parti, jeg tilhører, men den Virksomhed, Landsoverskatteraadet i den seneste Tid har faaet, er gaaet en Del ud over, hvad man tænkte sig, den Gang man søgte Bestemmelsen om Landsoverskatteraadet indsat i Loven. Nu at give Landsoverskatteraadet en yderligere Bemyndigelse finder vi ikke hensigtsmæssigt, naar man ved de Tvangsmidler, som i øvrigt findes i Loven, har givet Skattemyndighederne Lejlighed til at fremtvinge Selvangivelse af Formuen; det er jo ret ubegrænset, hvor højt Skatteraadet og den første Ligningsmyndighed kan forhøje paagældendes Formueansættelse, og ud herover finder vi det ikke rimeligt at gaa. Navnlig er denne Bestemmelse højst uheldig derved, at de paagældende tror, at deres Skatteansættelse er endeligt berigtiget, idet de allerede har betalt i hvert Fald det ene Halvaars Skat og maaske ogsaa det andet — der er jo slet ikke nogen Tidsbegrænsning for, hvornaar Landsoverskatteraadet kan rejse en Sag —, og de paagældende vil da blive meget overraskede over, at deres Skatteansættelse fra det foregaaende Aar igen skal optages til Undersøgelse. Naar Skatteraadet har taget en Beslutning om enten at godkende eller forhøje den paagældendes Formueansættelse, bør Sagen efter vor Mening have sit Forblivende derved. Vi mener derfor ikke, at denne Bestemmelse er nogen heldig Tilføjelse.

Jeg skal med disse Ord anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg kan tiltræde de to af Udvalget stillede Ændringsforslag, som gaar ud paa at bringe større Harmoni til Veje mellem de Ansættelser, der kan foretages til Fremtvingelse af Selvangivelse. De af Mindretallet stillede Ændringsforslag kan jeg derimod ikke tiltræde. Ændringsforslagene Nr. 1 og Nr. 4 gaar ud paa at fjerne den foreslaaede Formuegrænse af 6,000 Kr. for tvungen Selvangivelse. Jeg skal herom kun sige, hvad jeg ogsaa udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse i det andet høje Ting, at man har ment at maatte tage et vist Hensyn til den store Del af Befolkningen, hvis Formue er saa ringe, maaske endda saa svævende, at man har nogen Vanskelighed ved at ansætte den, og man har